

Bu Metin FAO tarafından hazırlanan "A framework for land evaluation" (FAO Soils bulletin 32. Soil resources development and conservation service land and water development division. FAO AND AGRICULTURE ORGANIZATION OF THE UNITED NATIONS. Rome 1976. M-51. ISBN 92-5-100111-1) yayın tercüme edilerek hazırlanmıştır.

Bölüm 3: Arazi uygunluk sınıflandırmaları

3.1 Genel

3.2 Uygunluk sınıflandırmasının yapısı

3.3 Sınıflandırma aralığı

3.4 Arazi uygunluk değerlendirmesinin sonuçları

3.1 Genel

Arazi uygunluğu, belirli bir arazi tipinin tanımlanmış bir kullanım için uygunluğudur. Arazi mevcut durumunda veya iyileştirmelerden sonra değerlendirilebilir. Arazi uygunluk sınıflandırması süreci, belirli arazi alanlarının tanımlanmış kullanımlara uygunlukları açısından değerlendirilmesi ve gruplandırılmasıdır.

Bu bölümde, ilk olarak uygunluk sınıflandırmasının yapısı anlatılmaktadır. Bunu, nitel, nicel ve mevcut veya potansiyel uygunluk gibi kabul edilen yorumlayıcı sınıflandırmalar dizisinin bir açıklaması takip eder. Bölüm 1'de verilen ilkelere uygun olarak, alanla ilgili görünen her tür arazi kullanımı için ayrı sınıflandırmalar yapılır. Böylece, örneğin, belirli alanlarda ekilebilir kullanım, hayvansal üretim ve ormancılığın mümkün olduğuna inanılan bir bölgede, bu üç tür kullanımın her biri için ayrı bir uygunluk sınıflandırması yapılır.

Dikkate alınan alanın belirli kullanım türlerinin uygun olmadığı belirli bölümleri olabilir, örn. su mevcudiyeti sınırının ötesinde sulu tarım. Bu koşullarda, uygunluğun değerlendirilmesine gerek yoktur. Bu tür parçalar haritalarda veya tablolarda NR: İlgili Değil sembolü ile gösterilir.

3.2 Uygunluk sınıflandırmasının yapısı

Çerçeve aynı yapıya sahiptir, yani tüm yorumlayıcı sınıflandırma türlerinde aynı kategorileri tanıır (aşağıya bakınız). Her kategori, farklı sınıflandırmalar bağlamında ve farklı arazi kullanım türlerine uygulandığında temel anlamını korur. Azalan genelleme kategorileri tanınır:

- i. Arazi Uygunluk Kategorileri: uygunluk türlerini yansıtır.
- ii. Arazi Uygunluk Sınıfları: Kategorilere uygunluk derecelerini yansıtır.
- iii. Arazi Uygunluğu Alt Sınıfları: Sınıflar içindeki sınırlama türlerini veya gereken ana iyileştirme önlemleri türlerini yansıtır.
- iv. Arazi Uygunluk Birimleri: Altsınıflar içinde gerekli yönetimdeki küçük farklılıkları yansıtır.

3.2.1 Arazi Uygunluk Kategorileri

Arazi uygunluğu kategorileri, arazinin değerlendirilen kullanım için uygun olup olmadığını belirtir. Haritalarda, tablolarda vs. sırasıyla S ve N sembolleriyle temsil edilen iki düzen vardır.

S Sırası Uygun: Üzerinde söz konusu türden sürekli kullanımın, arazi kaynaklarında kabul edilemez bir hasar riski olmaksızın girdileri haklı çıkaran faydalar sağlaması beklenen arazi.

N Sırası Uygun Değil: İncelenen türün sürekli kullanımını engelleyen niteliklere sahip arazi.

Arazi, çeşitli nedenlerle belirli bir kullanım için Uygun Değil olarak sınıflandırılabilir. Önerilen kullanımın, kayalık dik arazilerin sulanması gibi teknik olarak uygulanamaz olması veya dik yamaçların ekimi gibi ciddi çevresel bozulmaya neden olması olabilir. Bununla birlikte, sıklıkla, neden ekonomiktir: Beklenen faydaların değeri, gerekli olacak girdilerin beklenen maliyetlerini haklı çıkarmaz.

3.2.2 Arazi Uygunluk Sınıfları

Arazi uygunluğu Sınıflar uygunluk derecelerini yansıtır. Sınıflar, Düzen içinde azalan uygunluk derecelerine göre arabik sayılarla ardışık olarak numaralandırılır. Uygun Sipariş içinde sınıf sayısı belirtilmemiştir. Örneğin, yalnızca iki tane olabilir, S1 ve S2. Tanınan sınıfların sayısı, yorumlayıcı amaçları karşılamak için gereken minimum düzeyde tutulmalıdır; beş muhtemelen en çok kullanılan olmalıdır.

Uygun kategorisinde üç Sınıf tanınırsa, genellikle tavsiye edilebileceği gibi, niteliksel bir sınıflandırmada aşağıdaki adlar ve tanımlar uygun olabilir:

S1 Sınıfı Yüksek Derecede Uygun: Belirli bir kullanımın sürekli uygulaması için önemli sınırlamaları olmayan veya üretkenliği veya faydaları önemli ölçüde azaltmayacak ve girdileri kabul edilebilir bir seviyenin üzerine çıkarmayacak yalnızca küçük sınırlamaları olmayan arazi.

Sınıf S2 Orta Derecede Uygun: Belirli bir kullanımın sürekli uygulanması için toplamda orta derecede şiddetli sınırlamalara sahip arazi; sınırlamalar, üretkenliği veya faydaları azaltacak ve kullanımdan elde edilecek genel avantajın, yine de çekici olmasına rağmen, S1 Sınıfı arazide beklenenden önemli ölçüde daha düşük olacağı ölçüde gerekli girdileri artıracaktır.

Sınıf S3 Marjinal Uygunluk: Belirli bir kullanımın sürekli uygulanması için toplamda ciddi sınırlamalara sahip olan ve üretkenliği veya faydaları azaltacak veya gerekli girdileri artıracak ve bu harcama yalnızca marjinal olarak haklı gösterilecek olan arazi.

Nicel bir sınıflandırmada, hem girdiler hem de faydalar, normal olarak ekonomik olan ortak ölçülebilir terimlerle ifade edilmelidir. Farklı durumlarda, farklı değişkenler uygunluk derecesini en açık şekilde ifade edebilir, örn. birim alan veya standart yönetim birimi başına beklenen net gelir aralığı veya belirli bir kullanım için farklı türdeki arazilere uygulanan sulama suyunun birim başına net getirisi.

Ek iyileştirmenin gerekli olduğu durumlarda, bunun sınıflar ekleyerek gerçekleştirilmesi önerilir, örn. S4 ve sınıfları alt bölümlere ayırarak değil, çünkü ikinci prosedür, uygunluk derecelerinin sınıflandırma yapısının yalnızca bir düzeyi tarafından, uygunluk sınıfınıninkiele temsil edildiği ilkesiyle çelişecektir. Bu mutlaka sınıf numaralarının anlamlarını değiştirir, örn. araziye ekilebilir kullanıma göre sınıflandırmak için dört sınıf ve ormancılıkla ilgili olarak sadece üç sınıf kullanılmış olsaydı, Marjinal Uygunluk ilk durumda S4'e, ikinci durumda S3'e atıfta bulunabilirdi.

Bazı ülkelerde alternatif bir uygulama benimsenmiştir. En düşük Uygun sınıfa sabit bir numara vermek için sınıflar, örn. S2.1, S2.2. Bu uygulamaya Çerçeve içinde izin verilmektedir, ancak önceki paragrafta belirtilen nedenle tavsiye edilmemektedir.

Uygunluk Sınıfı S1, Çok Uygun, bazen sınırlı bir alanın haritasında görünmeyebilir, ancak bu tür arazilerin çalışmayla ilgili diğer alanlarda bulunduğu biliniyorsa veya buna inanılıyorsa yine de sınıflandırmaya dahil edilebilir.

Uygunluk derecelerindeki farklılıklar, esas olarak faydalar ve girdiler arasındaki ilişki tarafından belirlenir. Faydalar mallardan oluşabilir, örn. ekinler, hayvancılık ürünleri veya

kereste veya hizmetler, ör. eğlence tesisleri. Bu tür faydaları elde etmek için ihtiyaç duyulan girdiler, sermaye yatırımı, emek, gübre ve güç gibi şeylerden oluşur. Bu nedenle, bir arazi alanı, yağmurla beslenen tarım için Son Derece Uygun olarak sınıflandırılabilir, çünkü üretilen mahsullerin değeri, çiftçilik maliyetlerini önemli ölçüde aşmaktadır, ancak kerestenin değerinin, onu elde etme maliyetlerini yalnızca biraz aştığı gerekçesiyle, ormancılık için yalnızca Marjinal Olarak Uygundur.

Uygunluk sınıfları arasındaki sınırların, teknik gelişmeler, ekonomik ve sosyal değişimler ışığında zaman içinde gözden geçirilmesi ve revize edilmesi beklenmelidir.

Uygun Değil kategorisinde normalde iki Sınıf vardır:

Sınıf N1 Halihazırda Uygun Değil: Zamanla üstesinden gelinebilecek ancak mevcut bilgilerle halihazırda kabul edilebilir maliyetle düzeltilemeyecek sınırlamaları olan arazi; sınırlamalar, arazinin verilen şekilde başarılı bir şekilde sürekli kullanımını engelleyebilecek kadar şiddetlidir.

Sınıf N2 Kalıcı Olarak Uygun Değil: Arazinin belirli bir şekilde başarılı bir şekilde sürekli kullanımı olasılığını ortadan kaldıracak kadar şiddetli görünen sınırlamaları olan arazi.

Tanım gereği her ikisi de verilen kullanım için ekonomik olmadığından, bu sınıfların nicel tanımı normalde gereksizdir. N1 Sınıfının üst sınırı, S uygun sınıfın alt sınırı tarafından zaten tanımlanmıştır.

Kalıcı Olarak Uygun Değil olan Sınıf N2'nin sınırı normalde fiziksel ve kalıcıdır. Buna karşılık, Uygun ve Uygun Olmayan iki düzen arasındaki sınırın, ekonomik ve sosyal bağlamdaki değişiklikler yoluyla zaman içinde değişken olması muhtemeldir.

3.2.3 Arazi Uygunluğu Alt Sınıfları

Arazi Uygunluğu Alt Sınıfları, sınırlama türlerini yansıtır, örn. nem eksikliği, erozyon tehlikesi. Alt sınıflar, anımsatıcı öneme sahip küçük harflerle gösterilir, örn. S2m, S2e, S3me. Örnekler Tablo 5'te verilmiştir. Sınıf S1'de alt sınıf yoktur.

Tanıyan Alt Sınıfların sayısı ve bunları ayırt etmek için seçilen sınırlamalar, farklı amaçlar için sınıflandırmalarda farklılık gösterecektir. İki yönerge vardır:

- Alt sınıfların sayısı, yönetim gereksinimleri veya farklı sınırlamalar nedeniyle iyileştirme potansiyelleri açısından önemli ölçüde farklılık göstermesi muhtemel bir sınıf içindeki arazileri tatmin edici bir şekilde ayırt edecek minimumda tutulmalıdır.

- Herhangi bir alt sınıf için sembolde mümkün olduğunca az sınırlama kullanılmalıdır. Normalde bir, nadiren iki harf yeterli olacaktır. Baskın sembol (yani sınıfı belirleyen) mümkünse tek başına kullanılmalıdır. İki sınırlama eşit derecede şiddetliyse, her ikisi de verilebilir.

Uygun Olmayan kategori kapsamındaki arazi, sınırlama türlerine göre uygunluk alt sınıflarına ayrılabilir, örn. N1m, N1me, N1m, ancak bu gerekli değildir. Bu arazi, ilgili kullanım için yönetim altına alınmayacağından, uygunluk birimlerine bölünmemelidir.

3.2.4 Arazi Uygunluk Birimleri

Arazi uygunluk birimleri, bir alt sınıfın alt bölümleridir. Bir alt sınıf içindeki tüm birimler, sınıf düzeyinde aynı uygunluk derecesine ve alt sınıf düzeyinde benzer türde sınırlamalara sahiptir. Birimler, üretim özelliklerinde veya yönetim gereksinimlerinin küçük yönlerinde

birbirlerinden farklılık gösterir (genellikle sınırlamalarının ayrıntılarındaki farklılıklar olarak tanımlanır). Tanınmaları, çiftlik planlama düzeyinde ayrıntılı yorumlamaya izin verir. Uygunluk birimleri, kısa çizgi izleyen arabik sayılarla ayırt edilir, örn. S2e-1, S2e-2. Bir alt sınıf içinde tanınan birimlerin sayısında bir sınırlama yoktur.

3.2.5 Koşullu Uygunluk

Koşullu Uygun ifadesi, sunumu yoğunlaştırmak ve basitleştirmek için belirli durumlarda eklenebilir. Bu, araştırma alanı içindeki küçük arazi alanlarının, o kullanım için belirtilen yönetim altında belirli bir kullanım için uygun olmadığı veya yetersiz olduğu, ancak belirli koşulların yerine getirilmesi koşuluyla uygun olduğu durumları karşılamak için gereklidir.

Koşulların olası doğası değişkendir ve yönetim uygulamalarında yapılan değişikliklerle veya tanımlanmış arazi kullanımının girdisi e ile ilgili olabilir (örneğin, lokalize zayıf toprak drenajı, toprak tuzluluğu fenomeni ile); veya mahsul seçimindeki kısıtlamalara (örneğin, özellikle yüksek piyasa değerine sahip veya dona dayanıklı mahsullerle sınırlı). Bu gibi durumlarda, "koşullu" ifadesi, arazi kullanımındaki yerel değişiklikleri veya yerel büyük iyileştirmeleri hesaba katmak için ek sınıflandırma ihtiyacından kaçınılabilir.

Koşullu Uygun, Uygun Sıralamasının bir aşamasıdır. Sıra sembolü ile sınıf numarası arasında küçük bir c harfi ile gösterilir, örn. sc2. Gerekirse sınıflara ayrılan koşullu olarak uygun aşama, her zaman S sınıflarının listesinin en altına yerleştirilir. Aşama, koşul(e) karşılandıktan sonra uygunluğu gösterir.

Mümkün olan her yerde Koşullu Uygun aşamasının kullanılmasından kaçınılmalıdır. Yalnızca aşağıdaki koşulların tümü karşılandığında kullanılabilir:

- i. Koşul(lar) yerine getirilmeden, arazi ya uygun değildir ya da en düşük uygun sınıfa aittir.
- ii. Sağlanan koşul(lar)a uygunluk önemli ölçüde daha yüksektir (genellikle en az iki sınıf).
- iii. Şartlı olarak uygun arazinin kapsamı, toplam çalışma alanına göre çok küçüktür.

Birinci veya ikinci şart karşılanmıyorsa, metnin uygun bir bölümünde olası iyileştirme veya değişiklikten bahsetmek yine de faydalı olabilir. Üçüncü koşul karşılanmazsa, koşulun ilgili olduğu alan, uygun olduğu şekilde yeni bir arazi kullanım tipini veya potansiyel bir uygunluk sınıflandırmasını garanti etmek için yeterince geniştir.

Şartlı Uygun olarak sınıflandırılan arazi alanı zorunlu olarak küçük olduğundan, normalde birim düzeyinde alt bölümlere ayrılması gerekli olmayacaktır.

"Koşullu" ifadesinin, ya uygunluğunun marjinal olması anlamında ya da uygunlukla ilgili faktörlerin anlaşılmasında nedeniyle, yorumun belirsiz olduğu arazilere uygulanması amaçlanmadığına dikkat etmek önemlidir. "Koşullu" kullanımı değerlendirici için uygun görünebilir, ancak aşırı kullanımı kullanıcılar tarafından anlaşılmasını büyük ölçüde zorlaştırır ve bundan kaçınılmalıdır.

3.2.6 Özet

Uygunluk sınıflandırmasının yapısı, kullanılan sembollerle birlikte Tablo 2'de özetlenmiştir. Çalışmanın amacına, ölçeğine ve yoğunluğuna bağlı olarak, uygunluk sıralaması, sınıflar, alt sınıflar ve birimlerin tamamı ayırt edilebilir veya sınıflandırma, daha yüksek iki veya üç kategoriyle sınırlandırılabilir.

Tablo 2 UYGUNLUK SINIFLANDIRMA YAPISI

C A T E G O R Y			
ORDER	CLASS	SUBCLASS	UNIT
S Suitable	S1 S2 S3 etc.	S2m S2e S2me etc.	S2e-1 S2e-2 etc.
<u>Phase:</u> Sc Conditionally Suitable	Sc2	Sc2m	-
N Not Suitable	N1 N2	N1m N1e etc.	

3.3 Sınıflandırma aralığı

Çerçeve, niteliksel veya niceliksel olmasına göre dört ana tür uygunluk sınıflandırması tanır ve mevcut veya potansiyel uygunluğa atıfta bulunur.

Her sınıflandırma, tanımlanmış bir kullanıma uygunlukları açısından arazi birimlerinin bir değerlendirmesi ve gruplandırılmasıdır.

3.3.1 Nitel ve Nicel Sınıflandırmalar

Niteliksel bir sınıflandırma, göreceli uygunluğun, maliyet ve getirilerin kesin olarak hesaplanması olmaksızın yalnızca niteliksel terimlerle ifade edildiği bir sınıflandırmadır.

Niteliksel sınıflandırmalar temel olarak arazinin fiziksel üretken potansiyeline dayanır ve ekonomi yalnızca arka planda sunulur. Geniş alanların genel bir değerlendirmesini amaçlayan keşif çalışmalarında yaygın olarak kullanılırlar.

Nicel bir sınıflandırma, sınıflar arasındaki ayrımların ortak sayısal terimlerle tanımlandığı ve farklı arazi kullanımı türleriyle ilgili sınıflar arasında nesnel karşılaştırmaya izin veren bir sınıflandırmadır.

Nicel sınıflandırmalar normalde hem girdilere hem de üretime uygulanan maliyetler ve fiyatlar gibi ekonomik kriterlerin önemli ölçüde kullanımını içerir. Bunlara yönelik ön yatırım çalışmaları da dahil olmak üzere belirli geliştirme projeleri genellikle nicel değerlendirme gerektirir.

Niteliksel değerlendirmeler, ekonomik olduğu kadar sosyal ve çevresel faydaların birçok yönünün sezgisel entegrasyonuna izin verir. Bu olanak, nicel değerlendirmelerde bir

dereceye kadar kaybolmuştur. Bununla birlikte, ikincisi, farklı alanlardan ve farklı kullanım türlerinden elde edilen net faydaların veya diğer ekonomik parametrelerin hesaplamalarının temel alınacağı verileri sağlar. Niteliksel sınıflandırmalar, göreceli maliyetler ve fiyatlardaki değişikliklerin bir sonucu olarak, niteliksel olanlardan daha hızlı bir şekilde güncelliğini yitirebilir.

3.3.2 Mevcut ve Potansiyel Uygunluk Sınıflandırmaları

Mevcut uygunluk sınıflandırması, büyük iyileştirmeler olmaksızın mevcut durumda arazinin tanımlanmış bir kullanımına uygunluğu ifade eder. Mevcut bir uygunluk sınıflandırması, arazinin mevcut veya iyileştirilmiş yönetim uygulamaları ile mevcut kullanımına veya farklı bir kullanıma atıfta bulunabilir.

Potansiyel uygunluk sınıflandırması, arazi birimlerinin belirli bir kullanım için, gerektiğinde belirtilen önemli iyileştirmeler tamamlandıktan sonra gelecekteki bir tarihteki durumlarındaki uygunluğuna atıfta bulunur.

Potansiyel uygunluk sınıflandırmalarının yaygın örnekleri, önerilen sulama şemaları için yapılan çalışmalarda bulunur. Bir sınıflandırmanın potansiyel uygunluktan biri olması için arazinin her yerinde iyileştirmeler yapılması gerekli değildir; büyük iyileştirme ihtiyacı bir kara biriminden diğerine değişebilir ve bazı kara birimlerinde hiçbiri gerekli olmayabilir.

Potansiyel uygunluk sınıflandırmalarında, kullanıcının iyileştirmelerin sermaye maliyetlerinin amortisman maliyetlerinin dahil edilip edilmediğini bilmesi önemlidir. Bunların dahil edildiği durumlarda, varsayımlar, e girdisinin ne ölçüde maliyetlendirildiğini ve varsayılan faiz oranları ile geri ödeme süresini belirtmelidir.

Amortismanlı sınıflandırma, ancak sermaye maliyetlerinin geri ödenmesi tanımlanabilir arazi alanlarına paylaştırılabiliriyorsa mümkündür. Büyük harcamalardan elde edilen faydalar tarım sektörüyle sınırlı değilse (çok amaçlı sulama ve enerji planlarında olduğu gibi), sermaye geri ödemelerinin sorumluluğunu değerlendirmek zordur. Bu durumlarda, amortisman maliyetleri genellikle değerlendirmenin dışında tutulacaktır.

Nitel ve nicel sınıflandırmalar ile mevcut ve potansiyel uygunluk arasındaki ayrım, bir sınıflandırmanın doğasını tam olarak tanımlamaz. Önemli olan diğer iki husus, konum faktörünün ele alınması ve sermaye maliyetlerinin amortismanıdır, ancak bunlar hiçbir şekilde olasılıklar yelpazesini tüketmez. Daha spesifik sınıflandırma türleri olarak ayırt edilmezler. Bir uygunluk sınıflandırmasının, dayandığı veri ve varsayımların beyanı ile birlikte okunması gerekir (Bölüm 4).

3.4 Arazi uygunluk değerlendirmesinin sonuçları

Bir değerlendirmenin sonuçları genellikle aşağıdaki bilgi türlerini içerecektir ve her birinin dahil edilme derecesi, çalışmanın ölçeğine ve yoğunluğuna göre değişir. Bazı örnekler Bölüm 5'te verilmiştir.

- i. Değerlendirmenin dayandığı fiziksel, sosyal ve ekonomik kapsam. Bu hem verileri hem de varsayımları içerecektir.
- ii. Alanla ilgili arazi kullanım türlerinin veya ana arazi kullanım türlerinin tanımı. Çalışma ne kadar yoğun olursa, bunların tanımlandığı ayrıntı ve kesinlik de o kadar büyük olacaktır.
- iii. Teşhis kriterleri ile birlikte, dikkate alınan arazi kullanım türlerinin her biri için arazi haritalama birimlerinin uygunluk derecelerini gösteren haritalar, tablolar ve metinsel maddeler. Değerlendirme her bir kullanım türü için ayrı ayrı yapılır. Arazi uygunluk haritaları ve tablo örnekleri Şekil 2 ve Tablo 3'te verilmiştir.

iv. Uygun olduğu her bir arazi haritalama birimine göre her arazi kullanım tipi için yönetim ve iyileştirme özellikleri. Yine, anket daha yoğun hale geldikçe, bu tür spesifikasyonların verildiği kesinlik artar; bu nedenle, yarı-ayrıntılı bir ankette drenaj ihtiyacı belirtilebilirken, detaylı bir ankette drenaj işlerinin doğası ve maliyetleri verilecektir.

v. Dikkate alınan çeşitli arazi kullanım türlerinin sonuçlarının ekonomik ve sosyal analizi.

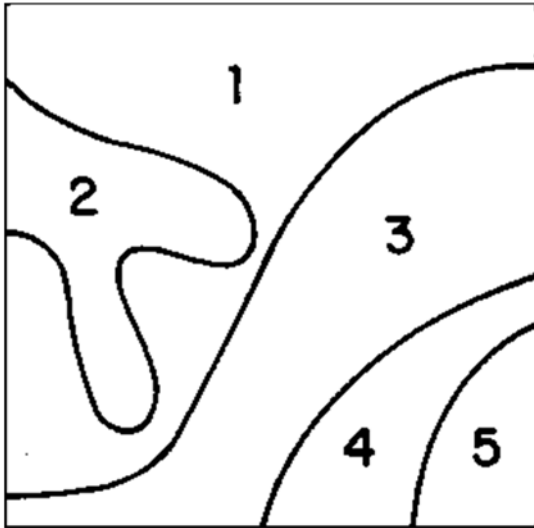
vi. Değerlendirmenin elde edildiği temel veriler ve haritalar. Sonuçlar, özellikle uygunluk sınıflandırmasının kendisi, bireysel kullanıcılar için çok değerli bilgilere dayanmaktadır. Bu tür bilgiler, ya ana raporun eki olarak ya da arka plan belgeleri olarak sunulmalıdır.

vii. Uygunluk tahminlerinin güvenilirliği hakkında bilgi. Bu tür bilgiler doğrudan planlama kararlarıyla ilgilidir. Ayrıca, verilerdeki zayıflıkları ve daha fazla araştırmayı geri ödeyebilecek yönleri göstererek, arazi uygunluk sınıflandırmalarını iyileştirmeye yönelik sonraki çalışmalara da yardımcı olacaktır.

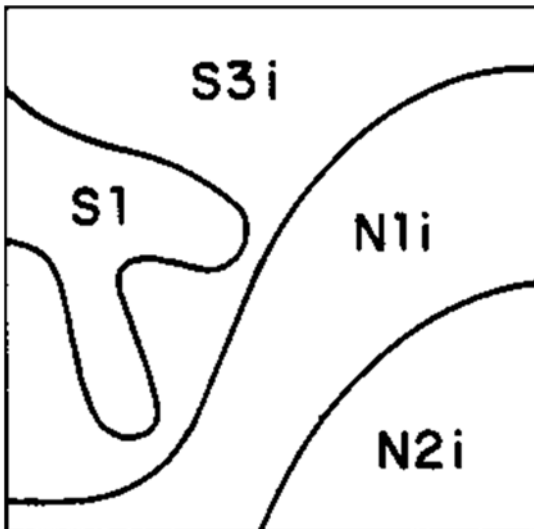
şekil 2 KALİTATİF ARAZİ UYGUNLUK HARİTASI ÖRNEĞİ

Diğer alt sınıf harflerinin anlamı Tablo 5'teki ile aynıdır. Young'a göre (1976, s.409). NR: İlgili değil. b: biyolojik kaynaklar

Arazi Haritalama Birimleri

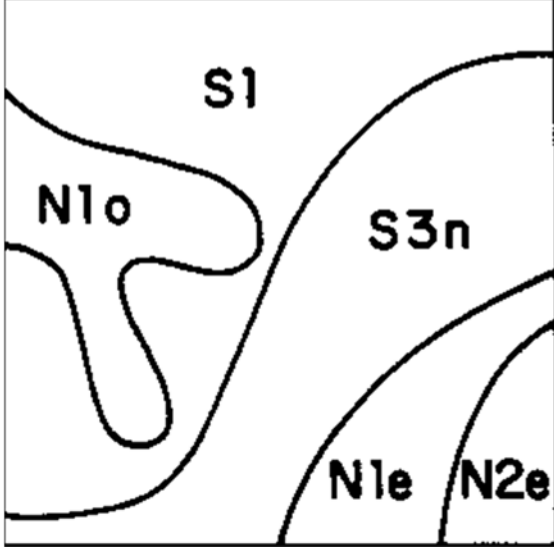

Sulama için Potansiyel Uygunluk

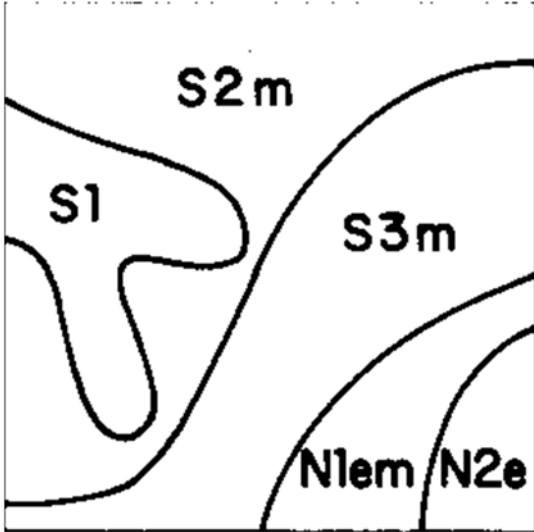

MEVCUT UYGUNLUK:

Yıllık Ürünlerin Yağmur Suyuyla Yetiştirilmesi

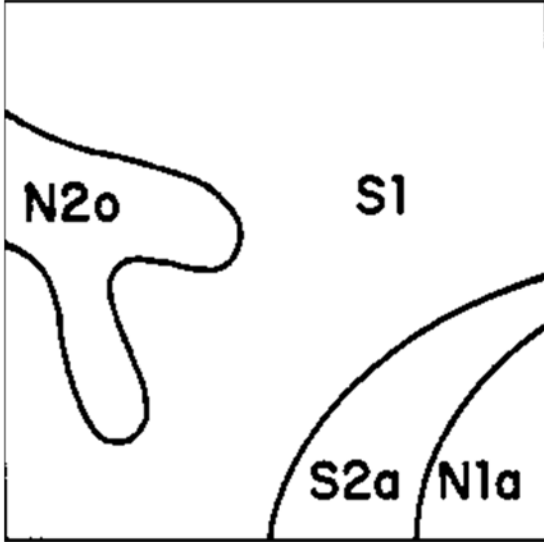

İyileştirilmiş Meralar

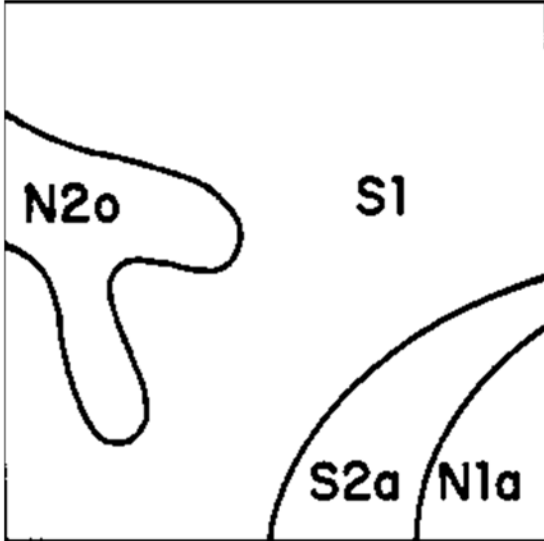

MEVCUT UYGUNLUK:

Orman Tarlaları

Turizm ve Koruma

Bazen bir arazi sınıflandırma haritasının arazi değerlendirmesinin ana çıktısı olduğu düşünülmüştür. Bununla birlikte, en azından nicel araştırmalarda, arazi kullanım türleri, bunların gerekli girdileri ve yönetim özellikleri hakkındaki bilgiler eşit derecede önemli olabilir.

Uygunluk değerlendirmesi, her bir arazi biriminde tek bir kullanım biçimini mutlaka "en iyi" olarak tanımlamaz. Uygunluk sınıfı limitleri her kullanım için ayrı ayrı tanımlanır. Farklı kullanımlar için uygunluk sınıflarının rutin, otomatik bir şekilde karşılaştırılmayacağı sonucu çıkar. Bu nedenle, belirli bir arazi haritalama birimi ormancılık için S1 ve ekilebilir tarım için S3 olarak sınıflandırılabilir, ancak bu mutlaka eski kullanımın seçileceği anlamına gelmez. Fiziksel ve ekonomik olarak uygun alternatifler, planlama kararları için bir temel olarak her birinin sonuçlarına ilişkin bilgilerle birlikte sunulur.